

Královna *a její* corgi

napsala Caroline L. Perry

bambook

ilustrovala Lydia Corry

Královna *a její* corgi

Napsala
Caroline L. Perry

Ilustrovala
Lydia Corry

*Pro Oscara, Lea a Eloise – klenoty v mé koruně,
a pro mé veličenstvo – moji maminku Angelu*

C. L. P.

Královna a její corgi

Napsala
Caroline L. Perry

Ilustrovala
Lydia Corry

ALŽBĚTA Z YORKU nebyla princezna z pohádek.

Její mladší sestra Margaret se ráda strojila do mamčiných dlouhých šatů a s diamantovou čelenkou ve vlasech tančila po svém pokoji. Ale Alžběta nosila raději obyčejnější oblečení a házela míček jejich rodinným pejskům – Dookie a Jane. Odpoledne trávila ve stáji a hřebelcovala svého shetlandského poníka, klisničku Peggy.

„Měla jsi být raději farmářkou než princeznou,“ škádlila ji Margaret.

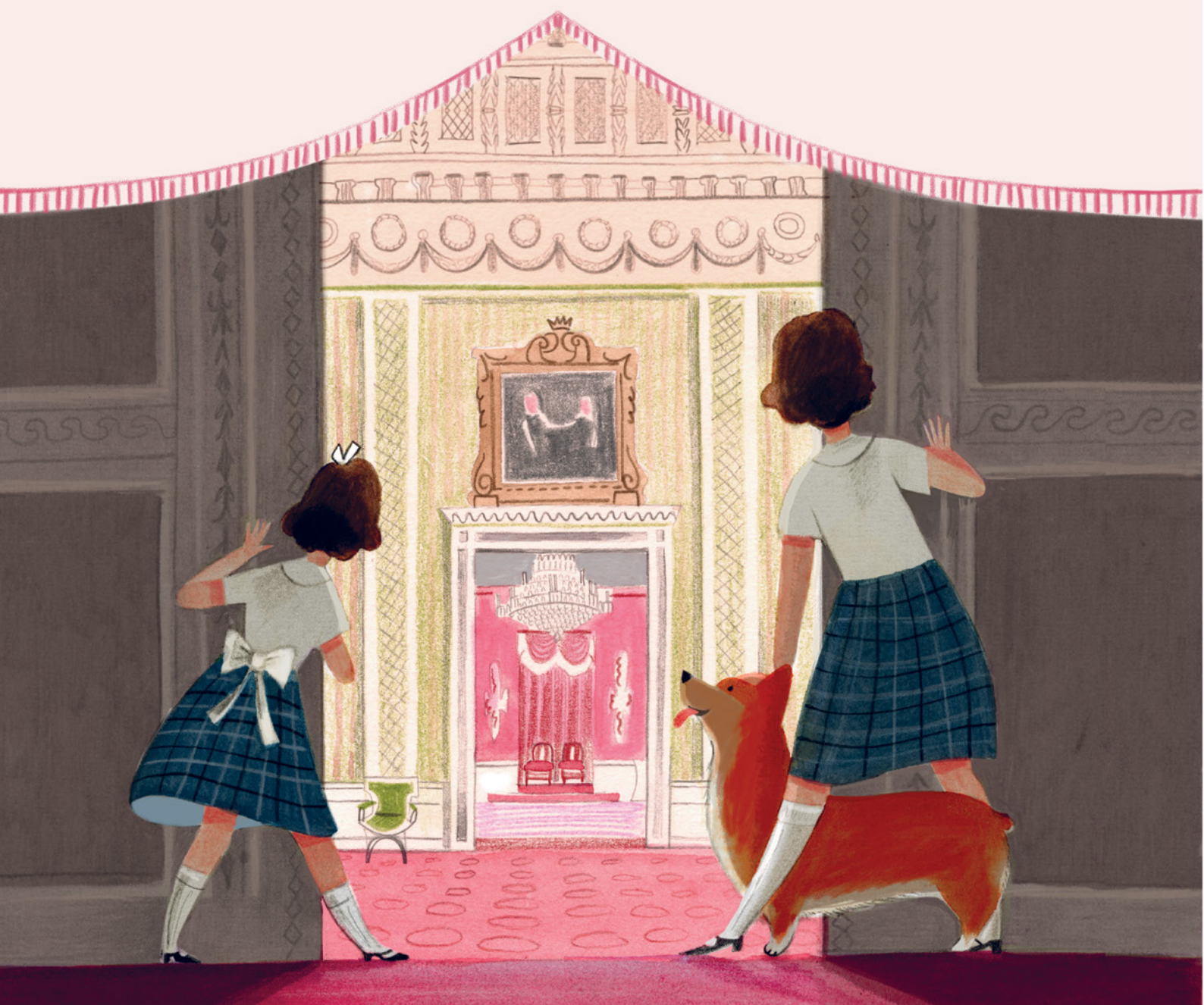

Když bylo Alžbětě deset let, její život se navždy změnil.
Její otec byl korunován na krále. Přijal jméno Jiří VI.

Všichni se přestěhovali do neznámějšího
velkolepého domu v celé zemi.

Buckinghamský palác byl studený a všude tam protahovalo.
Když se Alžběta a Margaret se psy vydaly na průzkum všech sedmi set
sedmdesáti pěti místností, prkna v podlaze vrzala.
dívky nakukovaly do sálů se zdobenými stropy, kde se rozléhala ozvěna.
S údivem si prohlížely portréty královských předků, které lemovaly
všechny stěny.
Dívky se bály dotknout nesmírně cenného starožitného vybavení paláce.
Bylo to sice úchvatné obydlí, ale rozhodně se tam necítily jako doma.

V přítomnosti jejich otce, krále Jiřího, se všichni ukláněli.
A říkali mu „Vaše Veličenstvo“.

Pro Alžbětu to byl zkrátka „Papa“.
Papa oznámil malé „Lilibet“, jak Alžbětě říkal,
že si na všechny ty ceremonie bude muset zvyknout.
Jednoho dne se stane královnou.

Král a královna cestovali po celém světě.
Odjížděli na celé týdny, někdy i měsíce.

Alžběta a Margaret
zůstávaly doma.

Od budoucí královny se očekávalo, že se bude chovat vždy bezchybně. Pejskové Dookie a Jane si ale nemuseli se svým chováním dělat starosti.

Odvážní psi plemene pembroke welsh corgi neměli ke královským pravidlům žádný respekt. Často štěkali na přísné vychovatelky obou princezen.

Proháněli palácové služebnictvo po rozlehlých sálech. Prali se, když přijeli na návštěvu světoví státníci.

Alžběta si moc přála, aby si mohla také někdy takhle zařadit.

Když bylo Alžbětě třináct let, vypukla v Evropě druhá světová válka. Aby byly princezny v bezpečí, poslali je z Londýna na hrad Windsor. Král a královna zůstali v Buckinghamském paláci. I na hradě Windsoru Alžbětu a Margaret v noci často probudil pronikavý hvízdavý zvuk bomb, padajících v dálce.

Choulily se k sobě v podzemních kryptách hradu za krabicemi na klobouky a plechovkami od sušenek, v nichž byly uschované nesmírně cenné korunovační klenoty.

Byla velká zima, dívky byly osamělé a bály se.

Jejich psi jim ale byli stále po boku.

Když Alžběta oslavila
své osmnácté narozeniny, válka stále zuřila.

Tatínek jí řekl, že si může vybrat dárek
podle svého přání.

„Musíš si říct o auto!“
naléhala Margaret.

„Krásné šperky, vhodné pro princeznu,“
navrhovala maminka.

„Nový královský titul,“
doporučovali královští rádci.

Alžběta prohlásila:
„Chtěla bych své vlastní štěně!“

Princezna dostala to, co si přála: štěně plemene welsh corgi.
Malé fence dala jméno Susan.

Pro budoucí královnu nebylo snadné najít si přátele.
Ale když se mazlila se svou malou fenkou,
její srdce překypovalo láskou.
Konečně měla svou vlastní věrnou společnici.

Susan byla sice malá vzrůstem, ale nespoutaná.
Ráda předváděla, jak se umí starat o svá „stáda“.
Protože okolo paláce nebyly žádné ovce, honila se za veverkami.
Když nad palácem přelétala nepřátelská letadla,
Susan vrčela a chránila princeznu jako svěřené jehňátko.

